

Ed. 452. Frumvarp til laga [210. mál]

um breyting á lögum nr. 70 28. apríl 1962, um tekjuskatt og eignarskatt.

(Lagt fyrir Alþingi á 84. löggjafarþingi, 1963—64.)

1. gr.

4. gr. orðist svo:

Börn innan 16 ára aldurs, sem eru á framfæri foreldra sinna (stjúpfóreltra, kjörforeldra, fósturforeldra) eru ekki sjálfstæðir skattþegnar. Teljast tekjur þeirra með tekjum foreldra, að undanskildum vöxtum af eignarskattfrjálsum innstæðum, sbr. 2. mgr. 21. gr. Ef hreinar tekjur barns nema meira en 13000 kr., er þó skattstjóra heimilt að ákveða því skatt sem sjálfstæðum skattþegni, enda komi fram tilmæli um það frá foreldrum. Hjá foreldrum skal þó alltaf telja til tekna 13000 kr. af tekjum barnsins, en hjá barninu það, sem umfram er.

Með tekjum barna, sem eru í foreldrahúsum og eru sjálf skattgreiðendur, telst eigi það framfæri, sem þau fá að nokkru eða öllu leyti hjá heimilisföður, nema það sé endurgjald fyrir vinnu við atvinnurekstur hans.

Eignir barna innan 16 ára aldurs teljast með eignum foreldra (stjúpfóreltra, kjörforeldra, fósturforeldra) að undanskildum eignarskattfrjálsum innstæðum, sbr. 1. mgr. 21. gr. Heimilt er þó skattstjóra að ákveða börnum sérstaklega eignarskatt, ef tilmæli koma fram um það frá foreldrum, en heimilt er að skjóta málinu til dómstólanna.

2. gr.

Aftan við F.-lið 1. mgr. 7. gr. bætist nýr málslíður svo hljóðandi:

Fjármálaráðherra er þó heimilt að ákveða, fyrir eitt ár í senn, að vinningar í tilteknum happdrættum teljist ekki til skattskyldra tekna, enda sé öllum ágóðanum af happdrættunum varið til menningarmála, mannúðarmála eða kirkjulegrar starfsemi.

3. gr.

Í stað orðanna „20000 kr.“ í A-lið 13. gr. komi: 26000 kr.

4. gr.

16 gr. orðist svo:

Frá hreinum tekjum heimilisfastra manna hér í landi, eins og þær eru ákveðnar skv. lögum þessum, skal draga sem hér segir:

A. Fyrir einstaklinga 65000 kr.

B. Fyrir hjón 91000 kr., telji þau fram sitt í hvoru lagi 45500 kr. hjá hvoru.

C. Fyrir hvert barn, sem er á framfæri skattþegns og ekki fullra 16 ára í byrjun þess almanaksárs, þegar skattur er lagður á, 13000 kr. Hér með teljast stjúpbörn, kjörbörn og fósturbörn, sem meðlag er ekki greitt með.

Ef foreldrar húa saman ógift, skal frádráttur vegna barna skiptast til helminga milli þeirra. Búi foreldrar ekki saman og annað þeirra hefur barn hjá sér, en hitt greiðir meðlag, skal frádráttur einnig skiptast til helminga milli þeirra. Meðlagsgreiðsla skal ekki talin til tekna hjá því foreldri, sem við henni tekur, og ekki til frádráttar hjá því foreldri, sem innir hana af hendi.

Ef einstætt foreldri (stjúpforeldri, kjörforeldri, fósturforeldri) heldur heimili og framfærir þar börn sín, má það draga frá skattskyldum tekjum auk frádráttar skv 1. mgr. upphæð er nemur 13000 kr. að viðbættum 2600 kr. fyrir hvert barn.

Frá tekjum þeirra, sem eru á framfæri í foreldrahúsum eða við nám, skal draga það, sem útheimtist þeim til framfæris eða menningar, eftir nánari ákvörðun skatt- yfirvalda.

Um heimild skattstjóra til að veita aukinn frádrátt og lækka tekjuskatt fer eftir því, sem segir í 52 gr.

5. gr.

I-liður 25. gr. orðist svo:

Tekjuskattur þeirra, sem um ræðir í 1. gr. og 2. gr., sbr. 3. og 4. gr. og 6. gr. 3. málsgr., reiknast þannig:

Af fyrstu 30000 kr. skattgjaldstekna greiðist	10%
Af 30000—50000 kr. greiðist 3000 kr. af 30000 kr. og	20% af afgangi.
Af 50000 kr. og yfir greiðist 7000 kr. af 50000 kr. og	30% af afgangi.

6. gr.

Í stað 3. mgr. 36. gr. komi tvær nýjar málgreinar svo hljóðandi:

Hvenær sem skattstjóri telur þess þörf, getur hann krafizt þess, að framtelj- endur leggi fram bókhaldsgögn sín, þar með talin verzlunarbréf og samningar, til athugunar, er framtal er sannreynt eða endurskoðað.

Vegna rannsókna skv. lögum þessum hefur ríkisskattstjóri og þeir menn, sem hann felur rannsóknarstörf, aðgang að bókun og bókhaldsgögnum, þar með talin verzlunarbréf og samningar, framtalsskyldra aðila, svo og allra stofnana, félaga og annarra aðila, sem ekki eru framtalsskyldir, þar með taldir bankar, sparisjóðir og aðrar peningastofnanir. Enn fremur aðgang að starfsstöðum og birgðageymslum þessara aðila, svo og heimild til að taka skýrslur af þeim eða fyrirsvarsmönnum þeirra.

7. gr.

37. gr. orðist svo:

Þegar framtalsfrestur er liðinn, skal skattstjóri leggja tekjuskatt og/eða eign- arskatt á gjaldanda samkvæmt framtali hans. Þó skal skattstjóri leiðrétta augljósar reikningssekkjur í framtali svo og einstaka liði, ef þeir eru í ósamræmi við gild- andi lög og fyrirmæli. Enn fremur er skattstjóra heimilt að leiðrétta einstaka liði, ef telja má, að óyggjandi upplýsingar séu fyrir hendi, en gera skal skattþegni strax viðvart um slíkar breytingar. Nú er framtalsskýrsla eða einstakir liðir hennar ófullnægjandi, óglögg eða tortryggileg eða skattstjóri telur þurfa nánari skýringar á einhverju atriði, og skal hann þá skora á framteljanda að láta í té skýringar eða gögn, er á skortir, innan ákveðins tíma, og er framteljanda skylt að verða við áskorun skattstjóra. Ef skattstjóri fær fullnægjandi svar, leggur hann skatt á sam- kvæmt framtali og framkomnum skýringum, sbr. þó 47. gr. Fáist eigi fullnægjandi svar, skal skattstjóri áætla tekjur og eign skattþegns eftir beztu vitund og ákveða skatta hans í samræmi við þá áætlun, sbr. þó einnig 47. gr. Niðurstöðu skal jafnan tilkynna skattþegni skriflega. Ef eigi er kunnugt um dvalarstað framteljanda eða

umboðsmanns hans, má skattstjóri, ef svo er ástatt sem í 3. málsl. þessarar mgr. segir, áætla tekjur hans og eign án þess að gera honum viðvart.

Telji skattþegn eigi fram innan tilskilins framtalsfrests, sbr. 1. mgr. 35. gr., skal skattstjóri áætla tekjur hans og eign svo riflega, að ekki sé hætt við, að upphæðin sé sett lægri en hún á að vera í raun rétttri, sbr. þó 47. gr.

Hafi skattstjóri grun um, að veruleg skattsvik hafi verið framin, skal hann senda ríkisskattstjóra skýrslu um málið. Þegar ríkisskattstjóra hefur borizt slík skýrsla, skal hann, ef hann telur ástæðu til, hefja rannsókn í málinu sjálfur eða fela hana skattstjóra.

8. gr.

2. og 3. mgr. 38. gr. orðist svo:

Nú hefur skattþegn eigi talið fram til skatts og skattar því áætlaðir, en síðar kemur í ljós, að áætlun hefur verið of lág, svo og ef skattþegni hefur ekki verið gert að greiða skatt af öllum tekjum sínum og eignum, og skal þá reikna skatt gjaldanda að nýju, þó ekki lengra aftur í tímann en 6 ár. Sama gildir, ef skattþegn vantar á skrá.

Þegar skattur er reiknaður að nýju skv. þessari gr. skal gæta ákvæða 37. gr., eftir því sem við á, og veita skattþegni færi á að kæra skattálagninguna, sbr. 40. og 41. gr. Beita má viðurlögum skv. 47. gr. svo og sektum skv. 1. mgr. 48. gr.

9. gr.

1. másl. 40. gr. orðist svo:

Nú telur einhver skatt sinn eigi rétt ákveðinn, og getur hann þá sent skriflega kæru sína yfir því til skattstjóra eða umboðsmanns skattstjóra innan 14 daga frá því er skattskrá er lögð fram.

10. gr.

1. mgr. 41. gr. orðist svo:

Úrskurði skattstjóra má skjóta til ríkisskattanefndar. Kærufrestur til ríkisskattanefndar skal vera 21 dagur frá dagsetningu úrskurðar skattstjóra.

11. gr.

Í stað 2. mgr. 42. gr. komi tvær nýjar málsgreinar svo hljóðandi:

Ríkisskattstjóri getur af sjálfsdáðum rannsakað hvert það atriði, er varðar framkvæmd laga þessara svo og annarra laga um skatta og gjöld, sem álögd eru af skattstjórum. Getur hann í því skyni krafizt allra upplýsinga hjá skattstjórum, umboðsmönnum þeirra, lánsstofnunum og öðrum þeim, er í 36. gr. greinir.

Við embætti ríkisskattstjóra skal starfa rannsóknardeild, er hafi með höndum rannsóknir skv. lögum þessum, eftir nánari ákvörðun ríkisskattstjóra.

12. gr.

47. gr. orðist svo:

Nú bætir skattþegn úr göllum á framtali sínu, sbr. 5. másl. 1. mgr. 37. gr., og er þá skattstjóra heimilt, þrátt fyrir það, að bæta allt að 15% við þær tekjur og/eða eign, sem skattþegn kann að hafa undanfelld í framtali sínu.

Bæti skattþegn eigi úr göllum á framtali sínu, sbr. 6. másl. 1. mgr. 37. gr., skal skattstjóri bæta 25% við þær tekjur og/eða eign, sem hann áætla, að skattþegn hafi undanfelld í framtali sínu.

Telji skattþegn eigi fram innan tilskilins framtalsfrests, sbr. 1. mgr. 35. gr., en framtalsskýrsla hans barzt áður en skattskrá er lögð fram, skal skattstjóri bæta 25% við þær tekjur og/eða eign, sem hann áætla skattþegni, sbr. 2. mgr. 37. gr.

Nú telur skattþegn eigi fram áður en skattskrá er lögð fram og skal þá skattstjóri bæta 25% við þær tekjur og/eða eign, sem hann áætla skattþegni, sbr. 2. mgr. 37. gr.

Nú kærir skattþegn ákvörðun skattstjóra, skv. 6. málsl. 1. mgr. 37. gr., sbr. 2. mgr. þessarar gr., til skattstjóra innan tilskilins kærufrests, og bætir þar úr göllum á framtali sínu og skal þá miða skattmat við það, sem rétt virðist skv. þá framkomnum gögnum og rökum, að viðbættum 20% viðurlögum við þær tekjur og/eða eign, sem ákvarðað er að hafi verið undanfellað á framtali. Nú er eigi bætt úr göllum á framtali fyrr en við kæru til ríkisskattaneftndar og skal þá miða skattmat við það, sem rétt virðist skv. þá framkomnum gögnum og rökum, að viðbættum 25% viðurlögum við þær tekjur og/eða eign, sem ákvarðað er að hafi verið undanfellað á framtali.

Framtal skattþegns, sem berst eftir lok framtalsfrests, en áður en skattskrá er lögð fram, skal tekið sem kæra til skattstjóra, hvort sem skattþegn kærir álagningu eða ekki, og skal þá miða skattmat við þær tekjur og/eða eign, sem réttar virðast skv. þá framkomnum gögnum og rökum. Má þá lækka viðurlög þau, sem um ræðir í 3. mgr. þessarar gr., í 15% af þannig ákvörðuðum tekjum og/eða eign.

Nú sendir skattþegn framtal með kæru til skattstjóra og skal þá miða skattmat við þær tekjur og/eða eign, sem réttar virðast skv. framkomnum gögnum og rökum, að viðbættum 20% viðurlögum af þannig ákvörðuðum tekjum og/eða eign. Nú sendir skattþegn framtal með kæru til ríkisskattaneftndar og skal þá miða skattmat við þær tekjur og/eða eign, sem réttar virðast skv. framkomnum gögnum og rökum, að viðbættum 25% viðurlögum af þannig ákvörðuðum tekjum og/eða eign.

Fella má niður viðurlög skv. þessari grein, ef skattþegn færir rök að því, að honum verði eigi kennt um galla á framtali, að óviðráðanleg atvik hafi hamlað því, að hann bætti eigi úr göllum á framtali, gerði framtalsskýrslu, eða hún kæmi til skila á réttum tíma.

13. gr.

48 gr. orðist svo:

Nú skýrir skattþegn af ásetningi eða stórkostlegu hirðuleysi rangt frá einhverju því, er máli skiptir um tekjuskatt hans eða eignarskatt, og skal hann þá sekur um allt að tífalda skattupphæð þá, sem undan var dregin. Einnig er heimilt að sekta skattþegn, sem ekki hefur talið fram til skatts, um allt að tífalda skattupphæð þá, sem áætlun var of lág, ef skattur er reiknaður að nýju skv. 2. mgr. 38. gr. Eigi má þó reikna skattsekt skv. þessari mgr. lengra aftur í tímann en 6 ár, sbr. 38. gr. Ríkisskattstjóri ákveður sektina, nema hann eða hinn seki óski, að málinu sé vísað til dómstólanna.

Nú verður slíkt uppvíst við meðferð dánarbús og skal þá greiða úr búinu tvöfalda þá upphæð, er á vantar.

Hver sá, sem af ásetningi eða stórkostlegu hirðuleysi gefur skattayfirvöldum rangar eða villandi upplýsingar um atriði, sem varða skattframtöl annarra aðila eða gegnir eigi skyldu sinni skv. 36. gr., skal sekur um allt að helming af þeirri fjárhæð, sem undan skyldi draga með hinum röngu eða villandi upplýsingum eða fellt var undan að gefa upplýsingar um. Ríkisskattstjóri ákveður sektina, nema hann eða hinn seki óski, að málinu sé vísað til dómstólanna.

Hver sá, sem í atvinnuskyni aðstoðar við ranga eða villandi skýrslugjöf til skattfyrvalda, skal sekur um allt að helming þeirrar fjárhæðar, sem undan skyldi draga með hinni röngu eða villandi skýrslugjöf. Ríkisskattstjóri ákveður sektina, nema hann eða hinn seki óski, að málinu sé vísað til dómstólanna.

Fyrir endurtekin og stórfelld brot skv. 1., 3. og 4. mgr. þessarar gr. má dæma menn í allt að 2 ára varðhaldsvist, enda liggja ekki þyngri refsing við brotunum skv. hinum almennu hegningarlögum.

14. gr.

50. gr. orðist svo:

Nú gegnir einhver ekki skyldu sinni skv. 36. gr. eða skorast undan að láta þar nefndar upplýsingar, skýrslur og gögn af hendi og skal þá rikisskattstjóri skera úr um skilaskylduna og getur, ef þörf krefur, lagt við dagsektir, unz skyldunni er fullnægt.

Skiptaráðendur og skiptaforstjórar skulu, að viðlögðum dagsektum samkvæmt úrskurði rikisskattstjóra, gefa skattstjóra skýrslu um fjármuni látinna manna, ef fjármunirnir nema meira en 10000 kr.

15. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað og skulu koma til framkvæmda við álagningu tekjuskatts og eignarskatts fyrir skattárið 1963.

16. gr.

Þegar lög þessi hafa öðlazzt gildi, skal fella ákvæði þeirra inn í meginmál laga nr. 70 1962, og gefa lögin um tekjuskatt og eignarskatt út svo breytt.

Athugasemdir við lagafrumvarp þetta.

Um 1. gr.

Lagt er til, að innstæður barna í bönkum, sparisjóðum og löglegum innlánsdeildum féлага, svo og vextir af þeim innstæðum, verði skattfrjálsar án tillits til skulda foreldra.

Þá er lagt til, að heimildin, til þess að börn verði talin sjálfstæðir skattþegnar, verði við það bundin, að *hreinar tekjur* þeirra nemi meira en 13000 kr. í stað þess, að í lögnum er miðað við 10000 kr. *árstekjur*. Hér er um staðfestingu á framkvæmdavenju að ræða, en hækkunin er gerð með hliðsjón af þeim breytingum, sem lagt er til að gerðar verði á fjölskyldufrádrætti, sbr. 4. gr. frumvarpsins.

Enn fremur er lagt til, að fyrstu 13000 kr. af tekjum barns, sem gert verður sjálfstæður skattþegn, séu ætíð taldar með tekjum foreldra. Er þetta staðfesting á framkvæmdarvenju og í samræmi við það, að nemi hreinar tekjur barns 13000 kr. eða minna, þá skuli þær ávallt teljast með tekjum foreldra.

Þá er og lagt til, að einungis þær tekjur, sem eru umfram 13000 kr., séu taldar til tekna hjá barni, sem gert hefur verið sjálfstæður skattþegn. Hér er um nýmæli að ræða, þar sem allar tekjur barnsins voru áður taldar hjá því.

Um 2. gr.

Lagt er til, að fjármálaráðherra verði veitt heimild til að undanþiggja vinninga í tilteknum happdrættum frá skattskyldum tekjum. Undanþáguna má eigi veita lengur en til eins árs í senn og það skilyrði sett, að öllum ágóða af slíkum happdrættum sé varið til menningarmála, mannúðarmála eða kirkjulegrar starfsemi.

Í fskj. A er skrá um þá aðila, sem á undanförunum árum hafa fengið heimild til skattfrelsis af vinningum happdrætta, með sérstökum lögum.

Um 3. gr.

Með hliðsjón af breytingum skv. 4. gr. er lagt til, að frádráttur vegna heimilisstofnunar verði hækkaður samsvarandi.

Um 4. gr.

Með hliðsjón af breytingum á kaupgjaldi þykir rétt að leggja til, að fjölskyldufrádráttur verði hækkaður um 15000 kr. fyrir einstakling, um 21000 kr. fyrir hjón og um 3000 kr. fyrir hvert barn.

Í 3. mgr. er lagt til, að felld verði niður ákvæði um frádrátt handa einstaklingum, sem halda heimili og framfæra þar skylduómaga sína, aðra en börn, þar sem ákvæði

um frádrátt vegna slíkra skylduómaga eru í 4. tl. 1. mgr. 52. gr. laganna, enda hefur slíkur frádráttur ekki verið veittur skv. þessari mgr. Enn fremur er lagt til, að grunnfrádrátturinn vegna heimilishalds einstæðs foreldris verði 13000 kr. í stað 10000 kr. og frádráttur að auki vegna hvers barns verði 2600 kr. í stað 2000 kr.

Um 5. gr.

Skv. gildandi lögum eru þrepin í skattstiganum sex, þ. e. 5%, 10%, 15%, 20%, 25%, og 30%. Hér er lagt til, að þeim verði fækkað í þrjú, sem sé 10%, 20% og 30% og mun það gera skattálagninguna einfaldari í framkvæmd.

Ákvæði 4. og 5. gr. frumvarpsins munu hafa í för með sér verulega lækkun á skatti á lágum tekjum og meðaltekjum og sér í lagi hjá fjölskyldufólki. Lækkun þessi tekur til allra, nema einstaklinga með 140 þús. kr. nettótekjur eða hærri, þar verður skattur óbreyttur.

Rétt þykir að setja fram nokkur dæmi til skýringar þessu máli, sbr. fskj. B.

Um 6. gr.

Lagt er til, að 3. mgr. 36. gr. laganna verði breytt þannig, að heimildir ríkisskattstjóra til rannsókna hjá framteljendum verði rýmkaðar, m. a. verði honum heimilað að taka skýrslu af framteljendum og/eða fyrirsvarsmönnum þeirra. Eru ákvæði þessi í meginatriðum hliðstæð ákvæðum 15. gr. laga nr. 10/1960 um söluskatt. Enn fremur eru ríkisskattstjóra veittar samsvarandi heimildir til rannsókna hjá aðilum, sem ekki eru framtalsskyldir. Verður að telja slíkt nauðsynlegt, til þess að unnt sé að sannreyna framtöl og aðrar skýrslur til skattyfirvalda og kanna efnahag gjaldþegna.

Um 7. gr.

1. og 2. mgr. er efnislega óbreytt frá lögnum, að öðru leyti en því að gert er ráð fyrir að viðurlögum verði heitt skv. 12. gr. frumvarpsins.

Í 3. mgr. er lagt til, að hafi skattstjóri grun um, að veruleg skattsvik hafi verið framin, þá hefji hann ekki rannsókn sjálfur, heldur sendi skýrslu um málið til ríkisskattstjóra, sem síðan tekur nánari ákvarðanir um meðferð þess. Nauðsynlegt er, að slíkar rannsóknir séu samræmdar og skipulagðar. Þess er og ekki að vænta, að hver einstakur skattstjóri hafi starfsliði á að skipa til umfangsmikilla bókhaldsskoðana, en hins vegar til þess ætlað, að ríkisskattstjóri hafi þjálfaða starfsmenn til slíkra rannsókna, sbr. 11. gr. frumvarpsins.

Um 8. gr.

Lagt er til, að tímatakmark það, sem um ræðir í 2. mgr. 38. gr. laganna verði lengt úr 4 árum í 6 ár, til samræmis við tímatakmarkið í 1. mgr. sömu gr. laganna.

Hin sérstöku viðurlagaákvæði, sem voru í 2. mgr. 38. gr. laganna eru flutt í 3. mgr. sömu gr. laganna og þar gert ráð fyrir að beita megi viðurlagaákvæðum 12. og 13. gr. frumvarpsins eftir því, sem við á.

Þá er og bætt við að gæta skuli ákvæða 37. gr. laganna, þegar um álagningu vangreidds skatts er að ræða, þannig að skattþegni gefist kostur á að koma að skýringum og gögnum áður en skatthækkun er ákveðin.

Um 9. gr.

Skv. 40. gr. laganna, er kærufrestur til skattstjóra eða umboðsmanns skattstjóra 30 dagar í öllum skattumdæmum, nema í Reykjavík, þar er kærufresturinn 15 dagar. Lagt er til, að kærufrestur verði hinn sami um land allt og er fresturinn stytur í 14 daga frá því er skattskrá er lögð fram, enda virðist það nægilegur tími, þegar litið er til samgangna nú. Þá er fresturinn ákveðinn í samræmi við kærufrest yfir gjöldum til sveitarfélaga, sbr. 51. og 52. gr. laga nr. 69/1962, um tekjustofna sveitarfélaga.

Um 10. gr.

Skv. 41. gr. laganna er kærufrestur til ríkisskattanevndar 30 dagar í öllum skattumdæmum, nema í Reykjavík, þar er hann 15 dagar. Lagt er til, að kærufrestur til ríkisskattanevndar verði hinn sami alls staðar á landinu eða 21 dagur. Virðist það vera nægilegur frestur með hliðsjón af samgöngum nú. Er fresturinn samræmdur við kærufrest yfir gjöldum til sveitarfélaga skv. 55. gr. laga nr. 69/1962, um tekjstofna sveitarfélaga, svo sem einnig er gert í 9. gr. frumvarpsins um kærufresti til skattstjóra eða umboðsmanns hans.

Um 11. gr.

Lagt er til, að auk rannsókna varðandi framkvæmd laga um tekjuskatt og eignarskatt, verði ríkisskattstjóra jafnframt veitt heimild til að rannsaka framkvæmd annarra laga um skatta og gjöld, sem álögd eru af skattstjórum, t. d. söluskatt og aðstöðugjald. Virðist eðlilegt, að til alls þessa sé litið við rannsóknir þær, er ríkisskattstjóri lætur framkvæma.

Þá er lagt til, að sett verði inn í lögín ákvæði þess efnis, að við embætti ríkisskattstjóra starfi rannsóknardeild, er hafi með höndum rannsóknir skv. lögnum. Í frumvarpinu er gert ráð fyrir, að heimildir ríkisskattstjóra til rannsókna verði rýmkaðar frá gildandi lögum. Nauðsynlegt verður að teljast, að ríkisskattstjóri hafi á að skipa þjálfuðum mönnum til rannsóknarstarfa, svo tryggð verði örugg og samræmd framkvæmd laganna.

Um 12. gr.

Lagt er til, að gerðar séu verulegar breytingar á 47. gr. laganna, sem fjallar um viðurlög vegna vanrækslu skattþegns. Viðurlög skv. 47. gr. laganna eru nú 25% í öllum tilvikum, án tillits til eðlis brotsins. Lagt er til, að viðurlögin verði ákveðin misþung, eftir því hvenær fram er talið og hvort og hvenær úr göllum á framtali er bætt. Einnig eru sett skýr ákvæði um, hvernig viðurlögnum skuli beitt í hverju tilviki, eftir því hvers eðlis brotið er. Hámark viðurlaganna verði þó hið sama og nú er, eða 25%. Reglum þessum er ætlað að stuðla að því, að skattþegnar telji rétt fram og á réttum tíma. Hver sá, sem ekki gætir slíks, verði hins vegar látinn sæta nokkrum viðurlögum, nema honum verði á engan hátt um kennt að rangt var að farið.

Um 13. gr.

Í 1. mgr. er lagt til, að bætt verði við ákvæði um, að beita megi skattsektum skv. ákvæðum þessarar gr. við þá, sem ekki hafa talið fram, en áætlun hefur reynzt of lág. Þá er lagt til, að ríkisskattstjóri ákveði skattsektir í stað fjármálaráðherra. Er slíkt eðlilegra, þar sem eftirlit með framkvæmd þessara mála er nú í höndum ríkisskattstjóra.

2. mgr. 48. gr. laganna er óbreytt, sbr. 2. mgr. 13. gr. frumvarpsins, en 3. mgr. 48. gr. laganna er flutt í 50. gr. laganna, sbr. athugasemdir við 14. gr. frumvarpsins.

3. mgr. er nýmæli. Lagt er til, að hægt sé að beita þá aðila viðurlögum, sem gefa skattyfirvöldum rangar eða villandi upplýsingar um atriði, sem varða skattframtöl annarra aðila eða gegna eigi skyldu sinni skv. 36. gr.

4. mgr. er einnig nýmæli. Lagt er til, að hægt sé að beita þá aðila viðurlögum, sem í atvinnuskyni aðstoða við rangar eða villandi skýrslugjafir til skattfyrivalda.

Verknaðir þeir, sem um ræðir í 3. og 4. mgr., geta vitanlega verið refsiverðir skv. almennum hegningarlögum, en eðlilegt virðist, að hægt sé að afgreiða slík mál með stjórnvaldsákvörðun. Lagt er til, að ríkisskattstjóri ákveði þessi viðurlög, sbr. 1. mgr.

Um 14. gr.

Greinin er samhljóða 50. gr. og 3. mgr. 48. gr. laganna, að öðru leyti en því, að lagt er til, að ríkisskattstjóri, í stað fjármálaráðherra, skeri úr um skilaskyldu og leggi við dagsektir, í samræmi við það, sem lagt er til í 1. mgr. 13. gr. frumvarpsins.

Fylgiskjal A.

Vinningar eftirtalinna happdrætta hafa verið undanþegnir opinberum gjöldum, öðrum en eignarskatti:

I.

Happdrætti Háskóla Íslands, skv. 5. gr. l. nr. 44/1933.

— Íþróttasjóðs, skv. 1. gr. l. nr. 69/1952.

— Sambands íslenzkra berklasjúklinga, skv. 2. gr. l. nr. 76/1952.

— Dvalarheimilis aldraðra sjómanna, skv. 4. gr. l. nr. 71/1954.

Undanþágur framangreindra happdrætta eru ótímabundnar og miðast því við sama tíma og heimilt er að reka viðkomandi happdrætti.

II.

Happdrættum ýmissa félaga hafa verið veitt sambærileg hlunnindi, en aðeins fyrir eitt ár í senn:

Árið 1957:

Vinningar í símahappdrætti Styrktarfélags lamaðra og fatlaðra, sbr. l. nr. 80/1957.

Árið 1960:

Vinningar í símahappdrætti Styrktarfélags lamaðra og fatlaðra og happdrætti Styrktarfélags vangefinna, sbr. l. nr. 44/1960.

Árið 1961:

Vinningar eftirtalinna happdrætta, skv. l. nr. 56/1961:
Styrktarfélags vangefinna.
Styrktarfélags lamaðra og fatlaðra.
Sjálfsbjargar — landssambands fatlaðra.

Árið 1962:

Vinningar eftirtalinna happdrætta, skv. l. nr. 72/1962:
Styrktarfélags vangefinna.
Styrktarfélags lamaðra og fatlaðra.
Sjálfsbjargar — landssambands fatlaðra.
Krabbameinsfélags Reykjavíkur.

Árið 1963:

Vinningar eftirtalinna happdrætta, skv. l. nr. 35/1963:
Styrktarfélags vangefinna.
Styrktarfélags lamaðra og fatlaðra.
Sjálfsbjargar — landssambands fatlaðra.
Krabbameinsfélags Íslands og sambandsfélaga þess.
Blindrafélagsins.
Geðverndarfélags Íslands.

Fylgiskjal B.

Nettótekjur á árinu 1963	Tekjuskattur 1964 yrði skv. gildandi lögum	Tekjuskattur 1964 yrði skv. frumvarpinu
Einhleypingar:		
50 000	0	0
60 000	500	0
65 000	1 000	0
70 000	1 500	500
80 000	2 500	1 500
90 000	4 000	2 500
100 000	5 500	4 000
110 000	7 500	6 000
120 000	9 500	8 500
130 000	12 000	11 500
140 000	14 500	14 500
150 000	17 500	17 500
160 000	20 500	20 500
170 000	23 500	23 500
180 000	26 500	26 500
190 000	29 500	29 500
200 000	32 500	32 500
250 000	47 500	47 500
Hjón:		
70 000	0	0
80 000	500	0
90 000	1 500	0
91 000	1 600	0
100 000	2 500	900
110 000	4 000	1 900
120 000	5 500	2 900
130 000	7 500	4 800
140 000	9 500	6 800
150 000	12 000	9 700
160 000	14 500	12 700
170 000	17 500	15 700
180 000	20 500	18 700
190 000	23 500	21 700
200 000	26 500	24 700
250 000	41 500	39 700
Hjón + 1 barn:		
80 000	0	0
90 000	500	0
100 000	1 500	0
104 000	1 900	0
110 000	2 500	600
120 000	4 000	1 600
130 000	5 500	2 600
140 000	7 500	4 200
150 000	9 500	6 200
160 000	12 000	8 800

Nettótekjur á árinu 1963	Tekjuskattur 1964 yrði skv. gildandi lögum	Tekjuskattur 1964 yrði skv. frumvarpinu
170 000	14 500	11 800
180 000	17 500	14 800
190 000	20 500	17 800
200 000	23 500	20 800
250 000	38 500	35 800
Hjón + 2 börn:		
90 000	0	0
100 000	500	0
110 000	1 500	0
117 000	2 200	0
120 000	2 500	300
130 000	4 000	1 300
140 000	5 500	2 300
150 000	7 500	3 600
160 000	9 500	5 600
170 000	12 000	7 900
180 000	14 500	10 900
190 000	17 500	13 900
200 000	20 500	16 900
250 000	35 500	31 900
Hjón + 3 börn:		
100 000	0	0
110 000	500	0
120 000	1 500	0
130 000	2 500	0
140 000	4 000	1 000
150 000	5 500	2 000
160 000	7 500	3 000
170 000	9 500	5 000
180 000	12 000	7 000
190 000	14 500	10 000
200 000	17 500	13 000
250 000	32 500	28 000
Hjón + 4 börn:		
110 000	0	0
120 000	500	0
130 000	1 500	0
140 000	2 500	0
143 000	2 950	0
150 000	4 000	700
160 000	5 500	1 700
170 000	7 500	2 700
180 000	9 500	4 400
190 000	12 000	6 400
200 000	14 500	9 100
250 000	29 500	24 100

Nettótekjur á árinu 1963	Tekjuskattur 1964 yrði skv. gildandi lögum	Tekjuskattur 1964 yrði skv. frumvarpinu
Hjón + 5 börn:		
120 000	0	0
130 000	500	0
140 000	1 500	0
150 000	2 500	0
156 000	3 400	0
160 000	4 000	400
170 000	5 500	1 400
180 000	7 500	2 400
190 000	9 500	3 800
200 000	12 000	5 800
250 000	26 500	20 200